

Boomschors met pootjes

Aradus cinnamomeus

“Een algemeen verbreid en gevaarlijk insect voor grove dennen.” Zo omschrijft het Rijksinstituut voor Natuurbeheer in 1974 een schorswants met de wetenschappelijke naam *Aradus cinnamomeus*. In het Engels ook wel bekend onder de naam pine bark bug. Met zijn donkerbruine, ruwe en platte uiterlijk is deze wants perfect gecamoufleerd in zijn schuilplaats tussen de schorsschubben van een naaldboom.

Tekst: Vera de Visser, KAD

Leadfoto: *Aradus cinnamomeus*. Mike Brooks, KAD

Twee jaar

Eenmaal daartussen gewurmd, voeden de nimfen en adulten zich met het sap in de cellen van het cambium (de groei-laag direct onder de bast) en het saprijke voorjaarshout; met zijn steeksnuit is deze schorswants dus in staat om dwars door de boombast heen te prikken. Dat (opgerolde) snuitje is met ruim anderhalve centimeter dan ook relatief lang, helemaal als je bedenkt dat de wants zelf niet groter is dan een halve centimeter. De antennen zijn dik en bestaan uit meerdere segmenten, bijna als een snoer met worstjes. Nimfen van *Aradus cinnamomeus* zijn rood of geelbruin van kleur. De volledige levenscyclus duurt twee jaar en de overwintering gebeurt dan ook tweemaal: als nimf en als volwassen wants. In afwachting van de lente verstoppen ze zich in de strooisellaag rondom de stam van de boom of diep in de dikke boomschors van volwassen dennen.

Diversiteit

Door hun eetgewoonten zorgen deze schorswantsen er helaas wel voor dat de groei van de boom wordt belemmerd. De vorming van de jaarringen en de leng-

tegroei wordt verstoord, waardoor de top van de boom slap gaat hangen. Een gele verkleuring van de dennennaalden is meestal ook een veeg teken en bij vergevorderde, uitgebreide aantastingen kunnen bomen zelfs het loodje leggen. Om de economische schade die dit beestje voor de houtindustrie kan veroorzaken zoveel mogelijk te beperken, is er in het bosrijke Finland dan ook relatief veel onderzoek gedaan naar de beheersing van *Aradus cinnamomeus*. Het aanplanten van een zo divers mogelijk naaldbos, niet in de laatste plaats natuurlijk ook omwille van de biodiversiteit, is daarbij een belangrijke uitkomst. De wants voedt zich namelijk het liefst met het sap van de grove den en minder graag met het sap van naaldbomen met een gladdere bast. Ook is er een voorkeur voor naaldbomen op droge gronden, zoals zandverstuivingen en heidelandschappen.

Steken?

Een 'buitenbeestje' dus, die *Aradus cinnamomeus*. Toch troffen wij deze wants afgelopen maart aan tussen onze ter determinatie aangeboden monsters. Slechts één exemplaar, gevonden en verzameld

in een particuliere woning in een bosrijk gebied net over de grens met België. Bij de aanvraag van de determinatie werd vermeld dat er sinds kort huidklachten waren die leken op grote muggenbulten. Waarschijnlijk was naar aanleiding van de vondst van de wants de associatie met bedwantsen of andere stekende wantsen opgekomen. Geheel ten onrechte, want *Aradus cinnamomeus* is in theorie mis-schien in staat om met zijn steeksnuit de menselijke huid te doorboren, maar leeft alleen en uitsluitend van boomsappen. Een klein deel van de vrouwtjes van deze schorswants is gevleugeld en gaat na de paring in het vroege voorjaar op zoek naar nieuwe geschikte plekken om eipakketjes af te zetten. Gezien de tijd van het jaar zou het dus zomaar kunnen dat dit exemplaar met dat doel door een raam naar binnen is gevlogen of gekropen.

Zoals wel vaker het geval is bij onze Bijzondere determinaties, luidt ook hier de conclusie: schade aan woningen, personen of voorraden veroorzaakt *Aradus cinnamomeus* in ieder geval niet. Een (chemische) bestrijding is absoluut niet nodig. Men kan dus rustig verder ademhalen. ●